

PVD: Dyrektywa w sprawie farb i lakierów (Dyrektywa 2004/42/WE) – wyjaśnienie

Dyrektywa ogranicza zawartość lotnych związków organicznych (LZO) w farbach, lakierach i produktach do odnawiania pojazdów i wymaga etykiety z podkategorią, wartością graniczną i zawartością LZO; obowiązuje producentów, importerów i sprzedawców. Wartości etapu I stosuje się od 1 stycznia 2007 r., surowsze etapu II dla farb i lakierów – od 1 stycznia 2010 r.

Przegląd z dnia 24 września 2026, recenzent: Conphora compliance team · Kolejny przegląd: 13 marca 2027 · Nie jest to porada prawna

Najważniejsze fakty

Odniesienie	Dyrektywa 2004/42/WE	Rodzaj aktu	Dyrektywa
Wejście w życie	30 kwietnia 2004	Stosuje się od	1 stycznia 2007
Zmieniony przez	Rozporządzenie (WE) nr 1137/2008, Dyrektywa 2008/112/WE, Dyrektywa Komisji 2010/79/UE, Rozporządzenie (UE) 2019/1243, Rozporządzenie (UE) 2019/1020	Organy egzekwujące	Każde państwo członkowskie wyznacza organ właściwy odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z dyrektywy i egzekwuje krajowe przepisy, które ją transponują; od 16 lipca 2021 r. dyrektywa jest pkt 17 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1020, więc do tych produktów stosuje się uprawnienia w zakresie nadzoru rynku z tego rozporządzenia, natomiast art. 4 tego rozporządzenia, czyli obowiązek posiadania podmiotu gospodarczego mającego siedzibę w Unii, nie ma zastosowania, ponieważ art. 4 ust. 5 nie wymienia dyrektywy.

Kluczowe terminy

30 kwietnia 2004	Dyrektywa 2004/42/WE wchodzi w życie w dniu opublikowania w Dz.Urz. UE L 143 z 30 kwietnia 2004 r.	Art. 15
30 kwietnia 2005	Termin, do którego państwa członkowskie wyznaczają organ właściwy odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z dyrektywy i informują o tym Komisję	Art. 5
30 października 2005	Termin transpozycji: państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy i do tej samej daty powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących sankcji	Art. 10 and Art. 14(1)
1 stycznia 2007	Zaczynają obowiązywać wartości graniczne maksymalnej zawartości LZO etapu I dla dwunastu podkategorii farb i lakierów z załącznika II sekcja A, jeden zestaw wartości granicznych dla pięciu podkategorii produktów do odnawiania pojazdów z załącznika II sekcja B, a etykieta z podkategorią i LZO z art. 4 staje się obowiązkowa	Art. 3(1), Art. 4 and Annex II, sections A and B
31 grudnia 2007	Ostatni dzień, w którym można wprowadzać do obrotu produkty, które wykazano jako wyprodukowane przed 1 stycznia 2007 r. i niespełniające wartości granicznych etapu I, przy czym 12-miesięczny okres biegnie od dnia wejścia w życie wymogu	Art. 3(4)
11 grudnia 2008	Rozporządzenie (WE) nr 1137/2008 wchodzi w życie i zastępuje art. 11 i art. 12 ust. 3 w ten sposób, że załącznik III dostosowuje się do postępu technicznego w trybie regulacyjnym połączonym z kontrolą	Annex, point 4.11
12 stycznia 2009	Dyrektywa 2008/112/WE wchodzi w życie i zastępuje słowo preparat słowem mieszanina w art. 2 pkt 3 i 8, aby dostosować dyrektywę do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania; państwa członkowskie	Art. 6, Art. 7(1) and Art. 8

musiały przyjąć środki krajowe do 1 kwietnia 2010 r. i stosować je od 1 czerwca 2010 r.

1 stycznia 2010	Zaczynają obowiązywać wartości graniczne maksymalnej zawartości LZO etapu II dla dwunastu podkategorii farb i lakierów z załącznika II sekcja A; wartości graniczne dla produktów do odnawiania pojazdów z sekcji B nie zmieniają się i pozostają na poziomie z 2007 r.	Annex II, sections A and B
10 grudnia 2010	Dyrektywa Komisji 2010/79/UE wchodzi w życie i zastępuje załącznik III metodami badań ISO 11890-2 z 2006 r., ISO 11890-1 z 2007 r. i ASTM D 2369 z 2003 r.; państwa członkowskie musiały dokonać transpozycji do 10 czerwca 2012 r.	Art. 1, Art. 2(1), Art. 3 and the Annex
31 grudnia 2010	Ostatni dzień, w którym można wprowadzać do obrotu produkty, które wykazano jako wyprodukowane przed 1 stycznia 2010 r. i niespełniające wartości granicznych etapu II	Art. 3(4)
7 stycznia 2014	Dyrektywa 1999/13/WE w sprawie emisji rozpuszczalników z instalacji, do której odsyła art. 3 ust. 2 dyrektywy w sprawie farb i lakierów i którą zmienił jej art. 13, zostaje uchylona dyrektywą 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych; odesłania do niej rozumie się jako odesłania do tej dyrektywy, której rozdział V i załącznik VII regulują obecnie działalność z użyciem rozpuszczalników. EUR-Lex odnotowuje, że art. 13 dyrektywy w sprawie farb i lakierów został sam częściowo uchylony tą dyrektywą ze skutkiem od tej samej daty, a koniec jego obowiązywania przypada na 6 stycznia 2014 r., ponieważ przepis, który zmieniał, już nie istnieje.	Art. 81(1) and (3), Art. 56 and Annex VII, Part 1, point 13
31 grudnia 2015	Duńskie rozporządzenie wykonawcze nr 1369 z 25 listopada 2015 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i znakowania lotnych związków organicznych w niektórych farbach i	§ 8

lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów wchodzi w życie i zastępuje rozporządzenie nr 1049 z 27 października 2005 r.

1 lipca 2018	Dyrektywa 2001/81/WE w sprawie krajowych poziomów emisji, na której opierają się motyw 1 i art. 9 ust. 1 dyrektywy w sprawie farb i lakierów, zostaje uchylona dyrektywą (UE) 2016/2284 w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, przy czym jej art. 1 i 4 oraz załącznik I stosuje się nadal do 31 grudnia 2019 r.	Art. 21(1)
26 lipca 2019	Zaczyna być stosowane rozporządzenie (UE) 2019/1243: art. 11 staje się upoważnieniem do przyjmowania aktów delegowanych zmieniających załącznik III, wprowadzony zostaje art. 11a o wykonywaniu przekazanych uprawnień, z pięcioletnim, milcząco odnawianym przekazaniem uprawnień od 26 lipca 2019 r., a art. 12 ust. 3 zostaje skreślony	Annex, point 3
1 września 2020	Rozporządzenie (UE) 2018/858 uchyla dyrektywę 2007/46/WE, która sama uchylili dyrektywę 70/156/EWG od 29 kwietnia 2009 r.; odesłanie do pojazdów drogowych w rozumieniu dyrektywy 70/156/EWG w załączniku I pkt 2 dyrektywy w sprawie farb i lakierów rozumie się zatem jako odesłanie do rozporządzenia (UE) 2018/858	Art. 88; Art. 49
16 lipca 2021	Zaczyna być stosowane rozporządzenie (UE) 2019/1020: art. 6 i 7 dyrektywy, dotyczące krajowego programu monitorowania i obowiązku sprawozdawczego, zostają skreślone, a dyrektywa staje się pkt 17 załącznika I do tego rozporządzenia, więc jego uprawnienia w zakresie nadzoru rynku obejmują te produkty; art. 4 rozporządzenia nie ma zastosowania, ponieważ art. 4 ust. 5 nie wymienia dyrektywy	Art. 2(1), Art. 4(5), Art. 38, Art. 44 and Annex I, point 17

Obowiązki według roli

Producent, formulator lub właściciel marki

- Zaklasyfikować każdy produkt do dokładnie jednej podkategorii z załącznika I: do jednej z dwunastu podkategorii farb i lakierów: a) matowe powłoki do ścian i sufitów wewnętrznych, b) błyszczące powłoki do ścian i sufitów wewnętrznych, c) powłoki do ścian zewnętrznych z podłoża mineralnego, d) farby do wykończeń i okładzin wewnętrznych lub zewnętrznych, e) lakiery i bejce do wykończeń, f) bejce cienkowarstwowe, g) grunty, h) grunty wiążące, i) jednoskładnikowe powłoki specjalistyczne, j) dwuskładnikowe powłoki specjalistyczne, k) powłoki wielobarwne i l) powłoki o efekcie dekoracyjnym, albo do jednej z pięciu podkategorii produktów do odnawiania pojazdów: a) produkty przygotowawcze i czyszczące, b) szpachlówka lub kit, c) grunt, d) lakier nawierzchniowy i e) wykończenia specjalne. Podkategoria rozstrzyga zarówno o wartości granicznej, jak i o etykiecie. *Annex I, points 1.1 and 2.1*
- Utrzymywać zawartość LZO w produkcie w stanie gotowym do użycia na poziomie nie wyższym niż wartość graniczna z załącznika II dla jego podkategorii, odróżniając powłoki na bazie wody, których lepkość reguluje się wodą, od powłok na bazie rozpuszczalników, których lepkość reguluje się rozpuszczalnikiem organicznym, ponieważ w jedenastu z dwunastu podkategorii farb i lakierów oba rodzaje mają różne wartości graniczne. *Art. 2, points 10 and 11, Art. 3(1) and Annex II, section A*
- Jeżeli aby produkt był gotowy do użycia, trzeba dodać rozpuszczalniki lub inne składniki zawierające rozpuszczalniki, zaprojektować proporcję mieszania tak, aby wartość graniczną spełniał produkt w stanie gotowym do użycia, a nie koncentrat w puszcze. *Art. 3(1), third subparagraph*
- Określić zawartość LZO metodą z załącznika III: ISO 11890-2 z 2006 r. dla produktów o zawartości LZO poniżej 15% masy, w których nie ma rozcieńczalników reaktywnych, ISO 11890-1 z 2007 r. lub ISO 11890-2 z 2006 r. dla produktów o zawartości co najmniej 15% masy, w których nie ma rozcieńczalników reaktywnych, oraz ASTM D 2369 z 2003 r., gdy występują rozcieńczalniki reaktywne. Pamiętać, że LZO, które w trakcie schnięcia reagują chemicznie i stają się częścią powłoki, nie są liczone, oraz że w przypadku produktów do odnawiania pojazdów innych niż podkategoria a) odlicza się całą zawartość wody w produkcie gotowym do użycia.
Art. 2, point 6, Art. 3(1), Annex II, section B, footnote, and Annex III
- Opatrzeć każdy produkt etykietą wskazującą podkategorię produktu i odpowiednie wartości graniczne LZO w g/l, o których mowa w załączniku II, oraz maksymalną zawartość LZO w g/l produktu w stanie gotowym do użycia. Oba elementy są obowiązkowe; wartością graniczną na etykiecie jest wartość graniczna UE dla danej podkategorii, a nie zmierzona zawartość. *Art. 4*
- Przed dostarczeniem produktu przekraczającego wartość graniczną do renowacji lub konserwacji budynku albo pojazdu zabytkowego uznanego za mający szczególną wartość historyczną i kulturową wystąpić do organu właściwego o indywidualne zezwolenie i utrzymywać dostawy w ściśle ograniczonych ilościach, na które zezwolenie pozwala; w Danii takich zezwoleń udziela Miljøstyrelsen. *Art. 3(3); § 5*
- Traktować etykietę LZO jako uzupełnienie, a nie zastępstwo przepisów o chemikaliach: dyrektywa nie narusza środków, w tym wymogów dotyczących oznakowania, przyjętych na poziomie Unii lub krajowym w celu ochrony zdrowia konsumentów i pracowników oraz ich środowiska pracy, a definicje mieszaniny i powłoki dostosowano w 2009 r. do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania. *Art. 1(4) and Art. 2, points 3 and 8; Art. 6*

Importer wprowadzający produkty do Unii

- Traktować przywóz jako wprowadzenie do obrotu: przywóz na obszar celny Unii uznaje się za wprowadzenie do obrotu w rozumieniu dyrektywy, więc zakaz dotyczący produktów przekraczających wartość graniczną i obowiązek etykiety dotyczą bezpośrednio importera i nie można ich przerzucić na dostawcę spoza UE. Art. 2, point 12, and Art. 3(1)
- Uzyskać od dostawcy, przed pierwszą dostawą, przypisanie do podkategorii i określenie zawartości LZO produktu w stanie gotowym do użycia, wykonane jedną z metod z załącznika III, ponieważ zgodność z wartościami granicznymi z załącznika II wykazuje się tymi metodami i żadnymi innymi.

Art. 3(1) and Annex III

- Sprawdzić etykietę przed zwolnieniem towaru: musi wskazywać podkategorię, odpowiednie wartości graniczne LZO z załącznika II w g/l i maksymalną zawartość LZO w g/l produktu w stanie gotowym do użycia. Ani art. 4, ani duńskie rozporządzenie wykonawcze nie ustanawia wymogu językowego dla tych informacji, ale informacje o zagrożeniach na tej samej puszcze na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 muszą być w języku państwa członkowskiego sprzedaży, więc projekt graficzny należy w każdym razie przygotować w języku rynku. Art. 4
- Poddawać towary importowane dodatkowej kontroli: w drugim sprawozdaniu Komisji z wdrażania w 2010 r. 6% próbek pobranych u importerów nie spełniło surowszych wartości granicznych etapu II, co było najwyższym odsetkiem na jakimkolwiek poziomie łańcucha, a importerzy mieli także najwyższy odsetek niezgodności etykiet. W odniesieniu do wartości granicznych etapu I importerzy zajęli drugie miejsce z wynikiem 2,4%, tuż za hurtownikami z 2,5%. section 2.3
- Nie opierać się na wyłączeniu dla instalacji z rozpuszczalnikami w przypadku zapasów ogólnego przeznaczenia: obejmuje ono wyłącznie produkty sprzedawane wyłącznie do użycia w działalności prowadzonej w zarejestrowanej lub uzyskującej pozwolenie instalacji, a w Danii § 3 stk. 4 uchyla tylko przepisy § 3 stk. 1-3, więc przy lepszym odczytaniu zakaz znakowania z § 4 pozostaje nienaruszony. Art. 3(2); § 3, stk. 4, and § 4
- W Danii pamiętać, że krajowe rozporządzenie zakazuje przywozu, sprzedaży i używania produktu bez etykiety, więc przesyłka bez etykiety jest niezgodna z prawem już na granicy, a nie tylko w punkcie sprzedaży. § 4

Hurtownik, sprzedawca detaliczny lub skład budowlany

- Dostarczać wyłącznie produkty, których zawartość LZO mieści się w wartości granicznej z załącznika II dla ich podkategorii: udostępnienie produktu osobom trzecim, odpłatnie lub nieodpłatnie, jest jego wprowadzeniem do obrotu, więc zakaz dotyczy hurtownika, składu budowlanego i sprzedawcy detalicznego na ich własny rachunek. Art. 2, point 12, and Art. 3(1)
- Sprawdzać przy przyjęciu towaru, czy każda puszka ma podkategorię, odpowiednią wartość graniczną z załącznika II w g/l i maksymalną zawartość LZO w g/l produktu w stanie gotowym do użycia oraz czy podana zawartość nie przekracza podanej wartości granicznej; produkt z błędną etykietą można zakwestionować nawet wtedy, gdy jego rzeczywista zawartość byłaby dopuszczalna. Art. 4
- Liczyć się z kontrolami na swoim poziomie: sprawozdanie Komisji odnotowuje, że produkty farb i lakierów sprzedawane przez sprzedawców detalicznych stanowiły 41% próbek analizowanych pod kątem zawartości LZO, a produkty u hurtowników stanowiły 41% wszystkich kontroli etykiet, spośród około 19 000 analiz i 121 000 kontroli etykiet w całej Unii w 2010 r. section 2.2
- W Danii być przygotowanym na uprawnienia inspekcji chemikaliów: może ona wchodzić do pomieszczeń bez nakazu sądowego i pobierać próbki bezpłatnie, kupować produkty pod ukrytą tożsamością, wymagać od sprzedawcy korzystającego z interfejsu internetowego przesłania kopii próbek na jego koszt oraz nakazać zmianę lub usunięcie treści internetowych. § 49 and § 50
- Przewidzieć wycofanie produktu z obrotu: sprawozdanie Komisji odnotowuje, że wycofanie produktu z obrotu było najczęstszą sankcją za przekroczenie wartości granicznych LZO, a naruszenia przepisów o etykietach spotykały się zwykle z nakazem poprawienia w wyznaczonym terminie, a prawo duńskie pozwala organowi nakazać odpowiedzialnemu podmiotowi poinformowanie użytkowników, usunięcie wady, odzyskanie produktu od dystrybutorów lub użytkowników i jego zniszczenie na własny koszt.

section 2.3; § 48 and § 48 a

Użytkownik profesjonalny: wykonawca robót malarskich, warsztat blacharsko-lakierniczy lub instalacja do powlekania

- Utrzymywać mieszanie na miejscu w granicach wartości granicznej: gdy przed nałożeniem dodaje się rozpuszczalniki, utwardzacz lub inne składniki zawierające rozpuszczalniki, wartość graniczną z załącznika II stosuje się do zawartości LZO w produkcie w stanie gotowym do użycia, więc zgodny koncentrat rozcieńczony ponad proporcję producenta może sprawić, że nałożony produkt przekroczy wartość graniczną. Art. 3(1), third subparagraph
- Czytać puszkę: podkategoria, obowiązująca wartość graniczna LZO w g/l i maksymalna zawartość LZO w produkcie w stanie gotowym do użycia znajdują się na etykiecie z mocy prawa, a w Danii stosowanie produktu bez tych informacji jest samo w sobie zakazane i karalne. Art. 4; § 4 and § 7, stk. 1, nr. 1
- W przypadku prowadzenia instalacji do powlekania zapoznać się z przepisami o rozpuszczalnikach stojącymi za wyłączeniem z art. 3 ust. 2, zanim się na nim oprzeć. Wyłączenie obejmuje wyłącznie produkty sprzedawane wyłącznie do użycia w działalności wymienionej w części 1 załącznika VII do dyrektywy 2010/75/UE, która osiąga próg zużycia z części 2, prowadzonej w instalacji z pozwoleniem lub, gdy państwo członkowskie ją ustanowiło, z rejestracją dla instalacji objętych wyłącznie rozdziałem V. Pkt 13 części 1, odnawianie pojazdów, jest węższy, niż wskazuje nazwa: obejmuje powlekanie pierwotne pojazdów drogowych lub ich części materiałami typu do odnawiania poza linią produkcyjną i powlekanie przyczep, powyżej 0,5 tony rozpuszczalnika rocznie na podstawie pozycji 6 części 2. Nie obejmuje odnawiania naprawczego, konserwacyjnego ani dekoracyjnego wykonywanego w warsztacie lakierniczym, ponieważ art. 13 dyrektywy w sprawie farb i lakierów skreślił dokładnie tę działalność z systemu regulacji rozpuszczalników w 2004 r. i przeniósł ją do niniejszego systemu produktowego, pozostawiając państwom członkowskim na podstawie art. 13 ust. 2 swobodę utrzymania lub wprowadzenia krajowych przepisów o emisjach dla niej. W Danii oznacza to instalację zgłoszoną na podstawie rozporządzenia wykonawczego nr 1491 z 7 grudnia 2015 r. lub uzyskującą pozwolenie jako działalność wymieniona. Art. 4(1), Art. 56, Annex VII, Part 1, point 13, and Part 2, item 6; § 3, stk. 4; title and § 1
- Kupować produkty przekraczające wartość graniczną do prac przy zabytkach wyłącznie na podstawie indywidualnego zezwolenia, w ściśle ograniczonych ilościach, na które pozwala, i przestrzegać jego warunków; w Danii zezwolenia udziela Miljøstyrelsen, a naruszenie warunku jest karane grzywną, która w okolicznościach obciążających może przejść w karę pozbawienia wolności do 2 lat. Art. 3(3); § 5 and § 7
- Pamiętać, że produktu zgodnego z wymaganiami nie można wykluczyć z rynku ze względu na LZO: państwa członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu produktu, który jest zgodny z dyrektywą w stanie gotowym do użycia, więc twierdzenie dostawcy, że obowiązuje niższa wartość graniczna krajowa, należy zweryfikować w świetle art. 8. Art. 8

Kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy o sankcjach stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie dyrektywy i podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania; sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające i musiały zostać zgłoszone Komisji do 30 października 2005 r., a każda późniejsza zmiana – zgłoszona niezwłocznie. Dyrektywa nie zawiera własnej unijnej procedury ochronnej; od 16 lipca 2021 r. jest pkt 17 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1020, więc stosuje się uprawnienia organów nadzoru z tego rozporządzenia, w tym żądanie dokumentów i informacji, przeprowadzanie kontroli i pobieranie próbek, wymaganie od podmiotu gospodarczego podjęcia działań naprawczych, zakazywanie lub ograniczanie udostępniania produktu i nakazywanie jego wycofania z obrotu, odzyskania lub zniszczenia; art. 4 tego rozporządzenia, który wymaga podmiotu gospodarczego mającego siedzibę w Unii, nie ma zastosowania do tych produktów, ponieważ art. 4 ust. 5 nie wymienia dyrektywy. Drugie sprawozdanie Komisji z wdrażania odnotowuje, że wycofanie produktu z obrotu było najczęstszą reakcją na naruszenie wartości granicznych zawartości LZO, a naruszenie wymogów dotyczących etykiet spotykało się zwykle z nakazem poprawienia błędu w wyznaczonym terminie w celu uniknięcia postępowania lub kar pieniężnych. W Danii rozporządzenie wykonawcze nr 1369 z 25 listopada 2015 r. przewiduje karę grzywny za wprowadzenie do obrotu produktu, którego zawartość LZO przekracza wartość graniczną, przywóz, sprzedaż lub używanie produktu bez etykiety, niestosowanie przepisanych metod analitycznych i naruszenie warunku zezwolenia dla zabytków; grzywna przechodzi w karę pozbawienia wolności do 2 lat, gdy naruszenie było umyślne lub rażąco niedbałe i spowodowało lub groziło zagrożeniem dla życia lub zdrowia ludzi albo zwierząt gospodarskich, spowodowało lub groziło szkodą w środowisku albo przyniosło lub miało przynieść korzyść majątkową, a przedsiębiorstwa mogą ponosić odpowiedzialność karną. Za rozporządzeniem stoi duńska ustawa o chemikaliach: Miljøstyrelsen musi doprowadzić do zgodności z prawem niezgodny z prawem stan i zatrzymać sprzedaż oraz może nakazać odpowiedzialnemu podmiotowi, na jego koszt, poinformowanie użytkowników o zagrożeniu i sposobie jego zapobiegania, usunięcie przyczyny, odzyskanie produktu od dystrybutorów lub użytkowników i jego bezpieczne zniszczenie, może wykonać nakazane środki na koszt tego podmiotu, może zająć niezgodne z prawem produkty, może zakazać przywozu, sprzedaży lub używania, gdy wymagane informacje nie zostały przekazane, może nakazać właścicielowi interfejsu internetowego zmianę lub usunięcie treści odnoszących się do produktów niezgodnych z prawem i może zwrócić się do sądu o zablokowanie interfejsu internetowego, co sąd rozstrzyga postanowieniem i wyłącznie w celu wyeliminowania poważnego ryzyka, gdy nakaz zmiany lub usunięcia treści nie został wykonany albo gdy za pośrednictwem tego interfejsu wielokrotnie sprzedawano lub pośredniczono w sprzedaży produktów niezgodnych z wymaganiami, a także może publikować nakazy i zakazy wraz z nazwami zainteresowanych producentów, importerów lub sprzedawców.

Art. 10; Art. 2(1), Art. 4(5), Art. 14, Art. 16 and Annex I, point 17; section 2.3; § 6 and § 7; § 45(1), § 47 b, § 48, § 48 a, § 48 b, § 49, §

Lista kontrolna

- 1. Rozstrzygnąć, czy każdy produkt jest farbą lub lakierem nakładanym na budynki, ich wykończenia i wyposażenie oraz związane z nimi konstrukcje, czy produktem do odnawiania pojazdów stosowanym poza linią produkcyjną; aerozole są poza rodziną farb i lakierów, ale w podkategorii e) produktów do odnawiania pojazdów (załącznik I pkt 1 i 2).
- 2. Przypisać każdy produkt objęty zakresem do dokładnie jednej z dwunastu podkategorii farb i lakierów lub pięciu podkategorii produktów do odnawiania pojazdów i zapisać uzasadnienie, ponieważ podkategoria wyznacza wartość graniczną i etykietę (załącznik I pkt 1.1 i 2.1).
- 3. Zapisać dla każdej farby lub lakieru, czy jest na bazie wody, czy na bazie rozpuszczalników: w jedenastu z dwunastu podkategorii oba rodzaje mają różne wartości graniczne (art. 2 pkt 10 i 11 oraz załącznik II sekcja A).
- 4. Określić zawartość LZO w produkcie w stanie gotowym do użycia właściwą metodą z załącznika III, zależnie od udziału masowego LZO i od tego, czy występują rozcieńczalniki reaktywne, i przechowywać sprawozdanie z badań (art. 3 ust. 1 i załącznik III).
- 5. Porównać określoną zawartość z wartością graniczną etapu II dla farb i lakierów lub z wartością graniczną z sekcji B dla produktów do odnawiania pojazdów i w razie przekroczenia zmienić recepturę (załącznik II).
- 6. Umieścić na każdej etykiecie podkategorię, odpowiednią wartość graniczną LZO z załącznika II w g/l i maksymalną zawartość LZO w g/l produktu w stanie gotowym do użycia oraz sprawdzić, czy projekt graficzny wytrzyma tłumaczenie i zmiany wielkości opakowań (art. 4).
- 7. Udokumentować każde wyłączenie, na którym Państwo się opierają: wyłączność dostaw do zarejestrowanej lub uzyskującej pozwolenie instalacji z rozpuszczalnikami albo indywidualne zezwolenie dla zabytków i ilości, które obejmuje (art. 3 ust. 2 i 3).
- 8. W Danii sprawdzić produkt pod kątem rozporządzenia wykonawczego nr 1369/2015: jego § 3 stk. 4 uchyla wyłącznie „bestemmelserne i stk. 1-3”, więc przy lepszym odczytaniu zakaz z § 4 przywozu, sprzedaży lub używania produktu bez etykiety pozostaje w mocy mimo odstępstwa dla instalacji z rozpuszczalnikami – znakować te produkty, chyba że uzyskano odmienną duńską poradę prawną.

Źródła

1. Dyrektywa 2004/42/WE w sprawie emisji LZO z niektórych farb, lakierów i produktów do odnawiania pojazdów, tekst ujednolicony z 16 lipca 2021 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:02004L0042-20210716>
2. Dyrektywa 2004/42/WE w brzmieniu opublikowanym w Dz.Urz. UE L 143 z 30 kwietnia 2004 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32004L0042>
3. Informacje o dokumencie, dacie, zmianie i sprostowaniu dla CELEX 32004L0042 (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:32004L0042>
4. Rozporządzenie (WE) nr 1137/2008 dostosowujące akty do decyzji 1999/468/WE, które zastąpiło art. 11 i art. 12 ust. 3 (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32008R1137>
5. Dyrektywa 2008/112/WE dostosowująca dyrektywę do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32008L0112>
6. Dyrektywa Komisji 2010/79/UE dostosowująca załącznik III do postępu technicznego (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32010L0079>
7. Rozporządzenie (UE) 2019/1243 zastępujące upoważnienie w trybie komitologii aktami delegowanymi (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32019R1243>
8. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów, które skreśliło art. 6 i 7 i wymienia dyrektywę w załączniku I (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32019R1020>
9. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów, tekst ujednolicony z 23 maja 2024 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:02019R1020-20240523>
10. Dyrektywa 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, tekst ujednolicony z 4 sierpnia 2024 r., która uchyliła dyrektywę 1999/13/WE i obejmuje działalność z użyciem rozpuszczalników w rozdziale V i załączniku VII (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:02010L0075-20240804>
11. Rozporządzenie (UE) 2018/858 w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych, które zastąpiło dyrektywę 2007/46/WE, a przez nią dyrektywę 70/156/EWG (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32018R0858>
12. COM(2013) 704, drugie sprawozdanie Komisji z wdrażania dyrektywy w sprawie farb i lakierów (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52013DC0704>
13. Streszczenie dyrektywy: emisje lotnych związków organicznych z farb, lakierów i produktów do odnawiania pojazdów (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content/summary/emissions-of-volatile-organic-compounds-in-paints-varnishes-and-vehicle-refinishing-products.html>
14. Bekendtgørelse nr. 1369 af 25. november 2015 om markedsføring og mærkning af flygtige organiske forbindelser i visse maling og lakker samt produkter til autoreparationslakering (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2015/1369>
15. Bekendtgørelse af lov om kemikalier, LBK nr. 1200 af 25. september 2025 (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1200>

- .6. Faktaark: flygtige organiske forbindelser (VOC) i maling og lak til brug i bygninger (Miljøstyrelsen) —
<https://mst.dk/erhverv/sikker-kemi/kemikalier/regler-og-handlingsplaner/faktaark-om-kemikalierereglerne/faktaark-flygtige-organiske-forbindelser-voc-i-maling-og-lak-til-brug-i-bygninger>
- .7. Faktaark: flygtige organiske forbindelser (VOC) i produkter til auto-reparationslakering (Miljøstyrelsen) —
<https://mst.dk/erhverv/sikker-kemi/kemikalier/regler-og-handlingsplaner/faktaark-om-kemikalierereglerne/faktaark-flygtige-organiske-forbindelser-voc-i-produkter-til-auto-reparationslakering>
- .8. Maling, lak og andre produkter til overfladebehandling (Miljøstyrelsen) —
<https://mst.dk/erhverv/sikker-kemi/kemikalier/fokus-paa-saerlige-produkter/maling-lak-og-andre-produkter-til-overfladebehandling>

Wygenerowano z <https://www.conphora.com/pl/rozporzadzenia-ue/pvd/> dnia 13 października 2026

Opracowane na podstawie oficjalnego tekstu w EUR-Lex i wytycznych Komisji, ze źródłem dla każdego faktu. Nie jest to porada prawna.